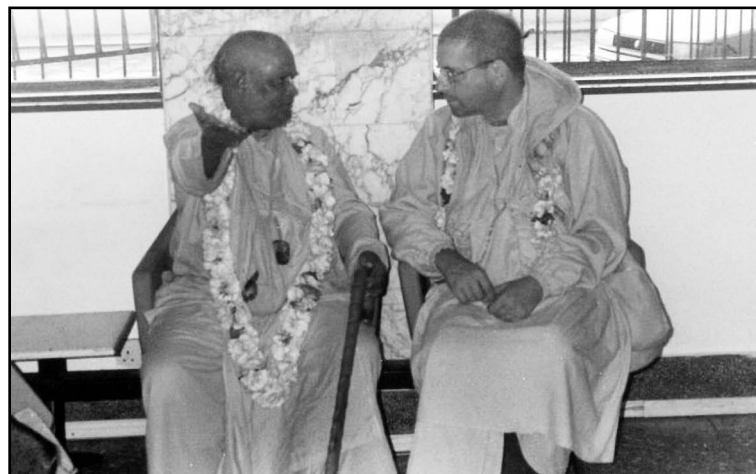


A SÖTÉT FÖLDRÉSZ

Gour Govinda Swami 1994 és 1995 januárjában is ellátogatott Afrikába és Mauríciusra. Mindkétszer vele tartott a tanítványa, Janesvara dāsa, aki akkor Mahārāja szolgája volt. 1991-ben megkérték Gour Govinda Swamit, hogy legyen Afrikában a GBC, de ő nem nagyon lelkesedett érte, hogy egy új, szervezéssel járó pozíciót fogadjon el.

Janesvara dāsa: *A felkérésre az volt a reakciója, hogy Śrīla Prabhupāda arra kérte, vezesse a bhubaneswari projektet. Ez volt az egyetlen oka, hogy elfogadta a GBC felelősséget Bhubaneswarban, mint egy szeretett Guru Mahārājájának végzett szolgálat. Hozzátette, hogy ha azt szeretnék, hogy elfogadja ezt az új szolgálatot, akkor először el kell mennie Afrikába, hogy saját szemével lássa a helyzetet. 1991-ben megpróbált az Egyesült Királyságból Afrikába jutni, de nem sikerült. 1992-ben ismét történtek előkészületek egy afrikai utazásra, ám épp mielőtt Mumbaiból elrepült volna, egy terrorista bombatámadás miatt törölték a járatát.⁶*

Giriraj Swami: *Gour Govinda Mahārājáról először egy barátomtól, Bhāgavata dāsa prabhutól hallottam, aki velem szolgált Mumbaiban, illetve Mahārājával Bhubaneswarban. Beszélt nekem arról a szent emberről, aki egy szalmakunyhóban él és Śrīla Prabhupāda könyveit fordítja odijára. Tehát még mielőtt személyesen megismertem volna Ő Isteni Kegyelmét, igen kedvező benyomást szereztem róla Bhāgavata dāsa révén.*



Giriraj Swamival Mauríciuszon, 1994-ben

Valójában azonban akkor ismertem meg Mahārāját, amikor eljött Mauríciusra. Akkoriban nagyon aktívan fordította Śrīla Prabhupāda Śrīmad-Bhāgavatamját odijára, hogy időben, Śrīla Prabhupāda centenáriumi ünnepeire elkészüljön. Ennek ellenére sok csodálatos közös élményre nyílt lehetőségünk. Különösen, amikor a Phoenix városában lévő templomból egy autóban utaztunk a Bon Accueil-i farm templomába, és változatos dolgokról beszélgettünk. Nagyon hosszú leckéket is tartott, amelyek végén rendszeresen kérdéseket tettem fel. Egyszer Bon Accueilben, a farmon az odaadó szolgálat öt leghatékonyabb formájával kapcsolatban utaltam két versre a Caitanya-caritāmrtából (Madhya 22.128-129):

*sādbu-saṅga, nāma-kirtana, bhāgavata-śravaṇa
mathurā-vāsa, śrī-mūrtira śradhbhāya sevana*

„Keressük a *bhakták* társaságát, énekeljük az Úr szent nevét, hallgassuk a Śrīmad-Bhāgavatamot, lakjunk Mathurāban, és imádjuk a *mūrtit* hittel és tisztelettel!”

*sakala-sādhana-śreṣṭha ei pañca aṅga
kṛṣṇa-prema janmāya ei pāñcera alpa saṅga*

„Az odaadó szolgálatnak ez az öt ága a legkiválóbb valamennyi közül. Már az is felébreszti a Kṛṣṇa iránti szeretetünket, ha a legparányibb mértékben végezzük őket.”

Azt mondtam, mennyire nagy becsben tartom a mathurā-vāsát, azt a lehetőséget, hogy valaki Mathurāban (vagy Vṛndāvanában) élhet. Mahārāja a következőt válaszolta: „Kaṁsa is Mathurāban élt, mégis démon volt.” E szavakat nagy szeretettel és együttérzéssel mondta. És úgy éreztem, egyenesen a szennyezett szívembe nézett, s azért tett így, hogy megtisztítsa. Azt tanította, hogy nem az a cél, hogy Mathurāban éljünk, hanem az, hogy valóban kifejllesszük magunkban a bhaktákra jellemző tudatosságot. Olyan sok mindent megvitattunk. Mielőtt elment, még a repülőtéren is nagyon bizalmasan beszélgettünk másfél óra hosszát. Magáról is elmesélt néhány dolgot. Az első találkozásáról Śrīla Prabhupādával, valamint arról, hogyan foglalta le őt Śrīla Prabhupāda, és hogy vitte el Śrīla Prabhupādát Orisszába. Azt is elmondta, hogyan kezdte el a különféle verseket tartalmazó jegyzetfüzeteket használni, és hogyan idéz belőlük, amikor leckét tart. Annyi mindent elmondott!

Emlékszem a szemeire, melyek mindig nedvesnek tűntek a szeretet és az öröm könnyeitől, a hangja pedig mindig ragaszkodással, lelkesedéssel és belső tapasztalatainak extázisával

volt teli. Még ma is magam előtt látom a szemét, a mosolyát, ahogy a fejével biccent, belenéz a szemembe, kacsint és mosolyog.

Emellett még főként Jububan nyílt alkalmunk találkozni és beszélgetni. Mahārāja gyakran Mumbaiból hagyta el Indiát, amikor pedig visszatért külföldi körútjairól, Mumbaien keresztül érkezett, és a jubui vendégházban szállt meg. Ott szintén rendkívül jókat beszélgettünk. Egyszer egy esti prédikáló programom volt a városban, de mielőtt elindultam volna a programra a templomból, meg akartam látogatni a szobájában, csak hogy kifejezzem a tiszteletemet. Hirtelen belekezdett Rādhā és Kṛṣṇa legcsodálatosabb kedvteléseinek és annak leírásába, hogyan segítette Őket Vṛndādevī. Sok kedvtelést hallottam és olvastam már, de pont ezt még soha, ő pedig rendkívül életszerűen adta elő! Egyszerűen elbűvölt, nem akartam elmenni. Az idő azonban múlt, egyre később lett, a program kezdete pedig már nagyon közel volt. Ennek ellenére nem tudtam otthagyni. Végül befejezte a kedvtelést, én pedig mondtam neki, hogy el kell mennem egy prédikáló programra. Így hát távoztam, rendkívül felélénkülve attól a kṛṣṇa-kathától, amit olyan kedvesen elmesélt.

Gour Govinda Swamit felkérték, hogy 1994. január 4-én, a Kenyai Hindu Tanács gyűlésén tartson beszédet a „*Bhagavad-gītā* a modern ember számára” címmel. A találkozó előtt figyelmeztették, hogy ezeken a programokon gyakran nagy viták alakulnak ki, mivel

a hallgatóság soraiban az Arya Samaj, Swami Narayana, Sai Baba és mások követői is jelen vannak. Megkérték, hogy legfeljebb egy órán át beszéljen, mert az előadását követően sok kihívó kérdés várható.

Janešvara dāsa: *Ő Isteni Kegyelme rendkívül erőteljesen beszélt arról, hogy a Gītā mindenkibe szól, bármilyen korban. Azt mondta, nem létezik olyasmi, hogy „Gītā a modern ember számára”. Nagyon határozottan, megalkuvás nélkül beszélt. Az előadása végén azt mondta, meg kell most állnia, hogy időt engedjen a kérdéseknek. Ezután várta a kérdéseket. Mindenki hallgatott. Mabārāja megismételte: „Azt mondták, sok kérdés várható. Nos, mi lenne az?” Újra teljes csend. Senki sem volt olyan bátor, hogy kibívást intézzon a Gaudiya siddhānta üvöltő oroszlánjához! Így aztán felállt a beszélő számára fenntartott székből, és elment. A bhakták később megjegyezték, hogy azelőtt soha nem történt ilyesmi. Mindig kihívó kérdésekkel szokták bombázni a szónokot.*

GYÉMÁNT AZ ÓCEÁNBAN

Pārtha Sārathi Swami: *1995. januárjában Ő Isteni Kegyelme Gour Govinda Mabārāja afrikai körútra indult. Janešvara prabhu pedig néhány éve ismertem akkor, mert egy ideig Dél-Afrikában prédikált, és feleségül vett egy indiai hölgyet abból a gyülekezetből, amelyet 1978 óta segítettem.*

Valamiért tétováztam, hogy Śrīla Gour Govinda Mabārájával találkozzak, de Janešvara prabhu biztatott, és megszervezett egy találkozót. Gour Govinda Mabārāja a durbani



Pārtha Sārathi Swamival Durbanban 1995-ben

Rādbā Rādbhānātha templom VIP vendégszobájában lakott. Egy reggel beléptem a szobájába, és miután felajánlottam a bódolatomat, megöleltük egymást. Mabārāja az ágyon ült, én egy széken, és a bhaktiról beszélgettünk. A beszélgetésünk mély volt, és azonnal megértettem, hogy Gour Govinda Mabārāja nem egy átlagos vaiṣṇava. A Kṛṣṇa-tudata sokkal mélyebb volt, mint amibe hozzászoktam más találkozóim során. Boldog voltam, hogy többnyire Gour Govinda Mabārāja beszélt. Sajnos nem vittem magnót, amiért ostobának éreztem magam. Ezt a reggeli találkozót követően találkoztunk még néhányszor, és úgy döntöttem, hogy amikor elutazik, elkísérem a repülőtérre. Mabārájával hátul ültünk, Janešvara pedig elől.

Az úton Mabārāja idézett néhány verset szanszkritül és angolul Raghunātha dāsa Gosvāmī Vilāpa-kusumāñjalijából. Korábban pont ugyanezeket a verseket tanultam meg, és lelkesítő

AMIKOR A JÓSZERENCSE FELVIRRAD

volt egy idősebb vaiṣṇavát hallani, ahogy idézi őket. Ez növelte a Gour Govinda Mabārājába vetett bitem, és sajnáltam, hogy rövid dél-afrikai tartózkodása alatt nem használtam ki jobban a társaságát. De ennél még jobban szerettem volna, ha igazán kifejeztem volna magam neki. Túl bátortalan voltam, és féltem felfedni előtte belső törekvéseimet. A reptérre két órával hamarabb érkeztünk a szükségesnél, ami számomra szokatlan volt. Gour Govinda Mabārāja szeretett korán odaérni. Sétabotjával a kezében méltóságteljesen leült a váróban. Miközben várakoztunk, azt mondta, a bhakti olyan, mint egy óceán. A felszínén nem találunk drágaköveket. Abhoz, hogy ezeket megszerezzük, mélyebbre kell merülnünk.⁷



Végjegyzet

⁶ Ez és a következő kommentárok egy 2010. szeptember 30-i levélből valók.

⁷ Levél. 2010. december 9.